

Det Anarkistiska Biblioteket

Kanaljer!

Johann Most

Johann Most
Kanaljer!
1906

Tidningen Brand #1 1906

sv.anarchistlibraries.net

1906

Kanaljer, så kalla vanligtvis härskarna och förtryckarna folket, när det försöker att kämpa sig fritt; de begagna dessa ord därför att de hafva inbillat sig, att proletariatet, - fastän det är missnöjdt med den nuvarande ordningen - dock har en fruktansvärd respekt för förtryckarna, och är mycket för enfaldigt att kunna uppskatta sina tyranners egentliga moraliska värde.

De känna ej eländets filosofi, dessa palatsens stolta andra, denna filosofie som utbreder sig i storstadens fuktiga källare och vindskupor. Om de hade varit bekanta med denna armodets filosofi, så visste de nog, att dessa hungriga ofta ställa sig mycket farliga frågor, och finna själfva svaret på dem.

Här äro kungarna, åt hvilka vi skaffa flera millioner årligen; i deras palatser finnes plats nog för våra gamla och sjuka, men hvad göra dessa krönta roffåglar för det oerhörda pris vi betala dem? så frågar sig arbetaren. De tillfredsställa sin härsklustnad genom mordiska krig, de söka alltjämt att förstöra sin despotiska makt och förminska folkets rättigheter, de äro framåtskridandets bittraste fiender, - kanaljer äro de vanligen, dessa, som kläda sig i purpur och sammet! Och hvad nytta göra dessa hofherrar, lakejer och meträsser mänskligheten, där de slafva i de kungliga palatserna på den flitiga massans bekostnad. Kanaljer äro de, kanaljer! Och ministrarna, som alltid hitta på nya utsugningsmedel och nya afgifter för folket, och smida bojor för dem; diplomaterna, som äro upphofvet till de skamligaste intriger och äro redo att sälja människan vid hvarje tillfälle; generalerna, som i våra söners hjärtan kväfva deras mänskovärde och göra dem till blinda mördaredrängar, för att utrota rebellerna? Hvad äro de, dessa alla banditer och folkfiender? - Kanaljer äro de. Kanaljer! Och dessa svartrockar, som aldrig haft en annan gud än deras egen buk, de hvilka till den blinda massan ständigt predika om en värld efter denna - för att man bättre skall kunna bedraga och beröfva dem i denna värld, - hvad äro de, alla dessa hycklare och gudspredikanter? Kanaljer äro de. Kanaljer! Och dessa grufägare, som stjåla all den rikedom, våra bröder med fara för lif och lem gräfvat upp ur jorden; alla dessa fabrikanter, som suga ur oss den sista blodsdroppen, som i fabrikerna döda våra hustrur och barn och som prostituera våra döttrar? Hvad äro de? Kanaljer äro de. Kanaljer! Och de rika egendomsherrarna, de gamla rövvareriddarnes efterföljare, som skinnflå bönderna och göra glänsande profiter af deras arbete; alla de krämare, som förfalska våra lifsmedel och sälja oss gift och smuts för våra surt för-

värfvade slanter; husägarna, som slita från vår kropp den sista trasan när vi ej äro i stånd att betala dem hyra för deras smutsiga hål - hvad äro alla dessa? Kanaljer äro de. Kanaljer! Och procenterna af alla sorter, dessa börssvindlare och spekulanter, som i förväg sälja vårt arbete och drifva skoj och bedrägeri med s. k. »värdepapper»; dessa parasiter, som genom sina fräcka bedrägerier framkalla den industriella krisen, hvarigenom tusenden och åter tusenden af arbetare förlora den sista brödtuggan för sig själfva, för sina hustrur och barn, - hvad äro de, om inte förbannade och fördömda kanaljer! Och dessa köpta journalister, som förhärliga dessa alla banditers »gyllene ordning»; spionerna, som förråda oss och öfverlämna oss åt tyrannerna; domarena, som dömma oss och kasta oss i fängelse, så snart vi våga uppträda mot detta mördareband - hvad äro alla dessa, om inte förbannade och fördömda kanaljer! Sådan är de hungriges filosofi. Och om ni ropa i edra palatser: »Ned med kanaljen!» så var säker om, att detta rop kommer att finna genklang hos de fattiga och eländiga. »Ned med kanaljen!» Detta skall bli proletariatets stridsrop.